

Προέρχεται κι' ο Φασουλής
έμπρός 'στο βήμα τῆς Βουλῆς.

(Έμπρός 'στην Έξεταστικήν πολὺ βιαστικῶς
προέρχεται κι' ο Φασουλής γὰ δώση ἀνακρίσεις,
κι' ο Πρόεδρος Μαυρομαρᾶς, τὸ γένος Τηνιακός,
διὰ ποικίλα καὶ πολλὰ τοῦ κίμνει ἐρωτήσεις.
Μὰ κι' ὁ Λεβίδης βλοσυρῶς τὸν Φασουλήν κυττάζει
καὶ μ' ὕφος αὐστηροτάτον κι' αὐτὸς τὸν ἐξετάζει,
ἐνφ' ἀπρέκει νωχελῶς ὁ Ἀάπας χασμουρεῖται
κι' ὁ Πετούτης τῶν Θηδῶν καθόλου δὲν κουνιέται.)

Μ.— Τσαὶ δὲν μοῦ λές, παρακαλῶ, εἶσαι παπᾶς γιὰ πλάρι;
Φ.— Δὲν εἶμαι τίποτ' ἀπ' αὐτά, καὶ κάνε μου τὴ χάρι
νὰ μὲ ἀφήσης ἤσυχο...

Μ.— Τότε λοιπὸν ποῖός εἶσαι;
Φ.— Φίλος πιστὸς τοῦ Περικλῆ...

Μ.— Καλά... καὶ πῶς καλεῖσαι;
Φ.— Ἐγὼ καλοῦμαι Φασουλής, ὄλος μραλό καὶ χάρις.
Καὶ σὺ ποῖός εἶσαι;
Μ.— Βουλευτῆς καὶ Τηνιακὸς τσαγκάρης.
Φ.— Χαίρω πολὺ...

Μ.— Εὐχαριστῶ... χάρω κι' ἐγὼ ἐπίσης.
Λε.— Καὶ τώρα θὰ σᾶς κίμνωμεν ὀλίγας ἀνακρίσεις.
Τί θρήσκευμα λατρεύετε;
Φ.— Τὸν Λόγον τοῦ Μακράκη,
τὸ δίδαγμα τοῦ Σώμερβιλ καὶ τοῦ Καλαποθάκη.
Λουθηρανός, Καλβινιστής, ὀρθόδοξος, Μασόνος,
Ἑβραῖος, Τούρκος, Παπιστής, πρὸ πάντων δὲ Μορμόνος.

Λε.— Ποῦ ἐγεννήθης;
Φ.— Οὐτ' ἐγὼ καλά καλά δὲν ξέρω.
Λε.— Κι' εἶσθε δημότης Ἀθηνῶν;
Χ.— Βεβαίως...

Λε.— Σᾶς συγχαίρω.
Φ.— Καὶ μάλιστα τὴν κίλην σας ἐμαύρισα γενναίως,
ἐλπίζω δὲ κι' εἰς τὸ ἐξῆς, ἂν ἦμαι Ἀθηναῖος,
νὰ σᾶς μαυρίζω πάντοτε μὲ χίλια κοπλιμέντα.

Λε.— Εὐχαριστῶ...
Φ.— Ἄ! τίποτε, τὸ ἔφερ' ἡ κουβέντα.
Λε.— Παρατηρῶ πῶς μένετε πιστὸς εἰς τὸ καθήκον.
Φ.— Χαιρετισμοὺς, παρακλῶ, 'στὸν κύριον Στεφίκον.
Μ.— Γιὰ τὸν Τρικούπη συμπαθᾶς ἢ γιὰ τὸν Δεληγιάννη;
Φ.— Κι' ἀπὸ τοὺς δὴδ' ἐντόπωσι κανένας δὲν μοῦ κάνει.
Μ.— Ἴντα λοιπὸν ἐντάλματα ἐπήρες;
Φ.— Δὲν ἐπῆρα...
νὰ τρώγω ἀπ' τὴν τρέπη μου μοῦ ἔγραψεν ἡ μοῖρα.
Μ.— Σημείωσε πῶς ἔλαβε δραχμὰς πεντακοσίας
διὰ ψευδεῖς στατιστικὰς καὶ ἄλλας ἐργασίας.
Λε.— Καὶ εἶχες πρεϊστάμενον τὸν κύριον Καζάκη;
Φ.— Ποτέ μου δὲν τὸν γινώρισα, οὐτ' ἔτσι κἂν γιὰ χάρι.
Πληροφορίας ἔλαβα γιὰ τοῦτον ἀπὸ ἄλλους,
καὶ ξέρω μόνον πῶς αὐτὸς ἐφεῦρε τοὺς πασσάλους.

Μ.— Κάθισε, ψεύτη...
Λε.— Λέγε μας ἐν πάσῃ συνειδήσει,
μ' ἐντάλματα δημόσια δὲν 'πῆγες 'στὸ Παρίσι;
Φ.— Οὐτ' ἀπ' ἐδῶ 'στὸν Πειραιᾶ ποτέ μου δὲν ἐπῆγα,
κι' ἐρώτα καὶ τὸν Περικλῆ, τὸν μόνο μου καλλήγα.
Μ.— Ἄς γράψωμεν πῶς ἔκαμε τριῶν μηνῶν ταξίδι,
λαθῶν ὀκτῶ ἐντάλματα ἀπὸ τὸν Βαρελλίδη.
Λε.— Ἦπιες νερὸ Καιοσαριανῆς ἐντὸς τῶν Ὑπουργείων;
Φ.— Ἐγὼ ποτίζομαι συχνὰ ἐκ τῶν Ὑδραγωγείων.
Μ.— Ἄς γράψωμεν πῶς τοῦττελλαν, χωρὶς αὐτὸς νὰ θέλῃ,
ἀπὸ νερὸ Καιοσαριανῆς ὀλοκλήρον βαρέλι.
Λε.— Δὲν σοῦδινε ὁ κύριος Τρικούπης σπερμασέτα;
Μ.— Δὲν σοῦττελλε ὁ κύριος Δεμάθας τσιγαρέτα;
Φ.— Ἐγὼ δὲν ἔλαβα ποτέ ἀνάγκην σπερμασέτου,
γιατί 'μιλῶ 'στὰ σκοτεινὰ μετὰ τοῦ Περικλέτου,
κι' οὔτε θὰ γράψω πώποτε δικτριδὴν καμμίαν
διὰ τὸ Ἴσοζύγιον καὶ τὴν οἰκονομίαν.
Ἐνα κερί μου 'χάρισε μονάχα ὁ Καμπίτης,
ὁ παντοπώλης ὁ γνωστὸς καὶ φίλος συμπολίτης,
καθ' ἣν ἡμέραν ἐν πομπῇ, ἐν ὕμνοις καὶ ὀργάνοις
ἐπῆγε εἰς τ' Ἀνάκτορα ὁ τότε Δεληγιάννης.
Καὶ ταῦτα μὲν τὰ σύντομα ὡς πρὸς τὰ σπερμασέτα,
καὶ ἤδη σᾶς πληροφορῶ διὰ τὰ τσιγαρέτα,
πῶς δὲν 'συνεθίσα ποτέ τὸ ἔτοιμο τσιγάρο,
καὶ μόνον ἀποτοίγαρα καμμὰ φορὰ φουμάρω.
Μ.— Γράψε... θυσία ἔγινε κεριῶν καὶ σπερμασέτων
γιὰ ἓνα κάποιον Φασουλήν καὶ κάποιον Περικλέτον.
Λε.— Δὲν 'πῆρες ἄλλο τίποτα;
Φ.— Ἐνα λαχείον μόνον,
ὅταν ὁ φίλος σας πατήρ πρὸ δεκαπέντε χρόνων
ἐξέθεσ' ἓνα σπῆτι τοῦ 'ψηλὸ 'στὴν λωταριαν...
ἀλλὰ κανεῖς δὲν μ' ἔδωσε ποτέ πληροφορίον,
ἂν εἰς τὸν λῶτα κάποτε αὐτὸ τὸ σπῆτι 'ἔγῃκε...

Λε.— Αὐτὸς ὁ μάρτυς, Πρόεδρε, παραπολὺ μᾶς 'μπῆκε.
Μ.— Ἀπὸ τὴν Τῆνο ἔρχομαι, διαλόλου παπαρδέλα;
Φ.— Ἀπὸ τὴν Πόλι ἔρχομαι καὶ 'στὴν κορφὴ κανέλα.
Μ.— Καὶ δὲν μοῦ λές, βρὲ Φασουλή, ἐπῆγες εἰς τὴν Τῆνο;
Φ.— Κι' ἐγὼ ἐπῆγα μιὰ φορὰ εἰς τὸν καιρὸ ἐκεῖνο,
τὸ 'ἔμαθα τόσα πράγματα τσαὶ ὀλη σας τὴ φιάκα,
τσαὶ τὸ βρατσὶ σου τσαίεται τσαὶ τὸ φουφου λά βράκα.
Μ.— Τσαὶ σμπᾶμ τσαὶ σμπούμ, βρὲ Φασουλή, τσαὶ τὴν καμ-
[πάννα σῦρε,
τσαὶ ὀλη τὴν Ἀνάστασι ὁ διάβολος τὴν 'πῆρε.
Μὰ δὲν μοῦ λές, γιατί δὲν πᾶς δημότης εἰς τὴν Τῆνο;
Φ.— Ἐκεῖ πιστεύω 'στὸ ἐξῆς διὰ παντὸς νὰ μείνω,
νὰ δέωμαι θερμῶς γιὰ σᾶς καὶ γιὰ τὸν Δεληγιάννη.
Μ.— Πολὺ καλά... μᾶς 'φώτισες καὶ τόσο μόνον φθάνει.

Ἀναίρεσις λεχθέντων
κι' ἀστείως πῶς γραφέντων.

Γνωστοποιούμεν 'στὸ κοινὸν κι' εἰς ὀλην τὴν Ἑλλάδα
πῶς τὸν Ρωμῆον κατέλαβε μεγάλη ἐντροπή,
διότι ἔγραψε προχθὲς πῶς ἡ ἐπιτροπὴ
εἰς βᾶρος τῶν εἰσπράξεων χορταίνει καρωτσάδα.
Ἄλλ' ἐπειδὴ δὲν εἶχομεν καλὰς πληροφορίας,
ζητοῦμεν σήμερον pardon ἀπ' ὀλας τὰς κυρίας.

Σύστασις δι' ἐν ὀραῖον
βιβλιοπωλείον νέον.

Ὅστις ἀνάγκην ἔχει παντοδαπῶν βιβλίων,
ἂς τρέξῃ 'στῆς Ἐστίας τὸ βιβλιοπωλείον,
εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου, 'στοῦ Λάμπρου ἀπὸ κάτω,
μ' Ἑλληνικὰ καὶ ξένα συγγράματα γεμάτα.
Μεγάλως συνιστᾶται εἰς ὀλους παρ' ἡμῶν,
διότι κι' εὐθηνίαν θὰ εὑρετε τιμῶν.